

komme til at betrygge de enkelte Ciere end hidtil, og det troer jeg dog maa kunne ansees for en Ulempe. Men desuden maa jeg tilstaae, at jeg heller ikke finder, at det i og for sig kan være rigtigt, at det er Bygningsværdien, der er det Variable med Hensyn til Beliggenheden istedetfor Grundene. Naar man seer paa Grundene i de forskjellige Kjøbstæder, og man da finder, at der indenfor selve den bebyggede Deel, for enhver Kvadratalen kan være en Værdiforskjel, jeg tør sige af imellem $\frac{1}{4}$ Daler og 4—6 Rd., vil man kunne indsee, at denne Forskjel ikke vil kunne rammes ved Bestatningen paa en rigtig Maade derved, at det kun er Bygningernes Assuranceværdi, der er det Variable. Det er dog nærmest kun Værdien, der skulde bestattes, og derved at Grundene have en høiere Værdi i Handel og Wandel, have de ogsaa bedre Eone til at bære Skatten. Der som der nu paa en saadan kostbar Grund staaer en Bygning af en ringe Værdi, vil den ikke komme til at svare en Skat, der staaer i Forhold til, hvad den burde svare, idet selvsølgelig Cieren maa kunne gjøre Mere ud af sin heldigt beliggende og derfor kostbare Grund. Det bliver ogsaa, betragtet fra et andet Standpunkt, uretfærdigt til den modsatte Side, idet man kan tænke sig, at der paa en af de heldigt beliggende og derfor dyreste Grunde i Byen ligger fra tidligere Tid en Bygning, hvis Anvendelse ikke gjøres indbringende, saaledes at den kan bære en saadan høiere Besskatning, men alligevel er en Bygning, som i Assuranceværdi staaer meget høit, jeg vil sige et stort Komplex af Bygninger, f. Ex. en Fabrik, et stort Pathuus eller deslige; da er det aabenbart, at disse Bygninger ikke have større Værdi paa den for anden Næring eller deslige heldigt beliggende Grund, end om de vare beliggende paa et mindre heldigt Sted; men de ville alligevel komme til at betale en høiere Skat. Jeg maa derfor helde til, at det Variable var en Klassificering af Grundene, og det har jo ogsaa været Tanken i det tidligere Forslag. Hvorfor man har fraveget det, er, at det har vist sig, om jeg har forstaaet de tidligere Forhandlinger rigtigt, at man ved den Klassificering, der var opstillet, ikke vilde komme til at faae et rimeligt Forhold frem mellem de efter denne Lovs Be-

stemmelse lavest stillede Grunde og de høiest stillede. Og hvorfor kunde man ikke det? Det var, fordi man ikke havde gjort en principiel Forskjel mellem Grunde, der anvendes til Bebyggelse, og Grunde, der anvendes til Agerbrug. Det kan naturligtviis ikke være min Mening at ville adskille disse Grunde med en bestemt Linie, der ikke kunde forandres, men jeg vil adskille dem, og jeg troer, at de bør adskilles efter Anvendelsen. Jeg troer, at der bør stilles et Forholdstal for, hvad der skal svares, deels af det, som er lagt ud til Agerbrug, udenfor den egentlige Deel af Byen, og det kan meget let til enhver givne Tid bestemmes, og deels af den Deel, der enten er udlagt til Bebyggelse, eller som er bebygget eller er anvendt til Gaardsplads, Have og deslige ved Bygningen. Derved faaer man ganske vist ikke stort Andet frem end de tidligere Grundtaxter, men jeg for mit Vedkommende vilde ogsaa helde til den Anskuelse, at Forholdene i Kjøbstæderne ere saa forskjellige, at jeg troer, at det Retteste vilde være i Loven kun at bestemme, at Fordelingen mellem de faste Eiendomme, skete ved nye Grundtaxter, som haade indeholdt Forholdet mellem Agerland og Byggegrund og imellem Byggegrundene indbyrdes, saaledes at man altsaa overlod til Kjøbstæderne, naturligtviis med Ministeriets Tilsyn, at danne sig nye Grundtaxter, og at Loven kun befattede sig med at bestemme, hvilket Forhold der burde være imellem, hvad der svares af de forskjellige Grunde og hvad der svares efter Formue og Leilighed. Jeg troer ogsaa, at der i Loven burde tages Forbehold om, at der kunde skee Forandringer med Hensyn til Klassifikationen af de forskjellige Grunde, at de antydede Vedtægter eller nye Grundtaxter vedtoges for et længere Tidsrum, f. Ex. 10 à 15 Aar, og at der da hvert 10de eller 15de Aar skete en Omregulering, hvorved det, som var for lavt sat, blev sat høiere, og omvendt. Til Slutning skal jeg anbefale, at Loven af Thinget maa blive forhandlet med den Forudsætning, at den bliver fremmet i denne Session, men at der af det Udvalg, som rimeligtviis vil blive nedsat, vil tages Hensyn til de Forandringer, som her ere antydede.